

عنوان مقاله:

سرمایه اجتماعی درون گروهی و نقش آن در بازتولید نابرابری اجتماعی (مطالعه موردی: شهر سنندج)

محل انتشار:

فصلنامه توسعه اجتماعی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

صادق خداکرمیان - Master of Sociology, Razi University, Kermanshah, Iran

وکیل احمدی - Assistant Professor, Department of Sociology, Razi University, Kermanshah, Iran

نادر امیری - Assistant Professor, Department of Sociology, Razi University, Kermanshah, Iran

خلاصه مقاله:

سرمایه اجتماعی به عنوان روابط اجتماعی، اعتماد و هنجارها دارای پیامدهای مثبت و منفی است. کمیت و کیفیت روابط در یک جامعه نقش اساسی در نوع و پیامد سرمایه اجتماعی دارد. شکل سرمایه اجتماعی در ایران بیشتر درون گروهی است آیا چنین سرمایه اجتماعی نقشی در بازتولید نابرابری اجتماعی دارد؟ روش پژوهش، کیفی و گردآوری اطلاعات با استفاده از مصاحبه عمیق با ۱۲ نفر در شهر سنندج در نیمه دوم سال ۱۳۹۶ انجام شده است. تحلیل یافته ها منجر به استخراج مدل پارادایمی با سه مقوله اصلی، بستر روابط اجتماعی، سرمایه درون گروهی (مقوله محوری) و نابرابری اجتماعی شده است. نتایج نشان داد که خویشاوندان زیاد، روابط سنتی خانوادگی و مناسک های مرتبط با آن شرایط علی است که منجر به سرمایه اجتماعی درون گروهی شده است. اتخاذ راهبردهای قوم مداری، خویشاوندگرایی و رابطه به جای ضابطه از سوی کنشگران با شرایط زمینه ای اقتصادی، سیاسی و فرهنگی جامعه ایران و عوامل مداخله کننده مانند بوروکراسی و فقدان نظارت منجر به پیامدهایی مانند پارتی بازی، خویشاوندسالاری و انحراف در توزیع منابع شده است که همگی دال بر بازتولید نابرابری اجتماعی در جامعه است. بنابراین ضرورت دارد در تحلیل نابرابری اجتماعی و همچنین توزیع منابع عمومی، سرمایه اجتماعی درون گروهی در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

Demographic Transition, Kinship Relations, social intragroup capital, Social Inequality

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1575660>

